



PLIŪRA ALFAS

Biomedicinos mokslų daktaras, Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto profesorius, Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Miškų instituto vyresnysis mokslo darbuotojas, tarptautinio mokslo žurnalo „Baltic Forestry“ vyriausiasis redaktorius.

Gimęs 1956 m. Šiauliuose. Žmona Jolita (g. 1961 m.), dirba UAB „Burbuliukas“. Vaikai: Rūta (g. 1985 m.), University College London (Jungtinė Karalystė) politikos mokslų magistrantė, Linas (g. 1988 m.), UAB „SWECO Lietuva“ inžinierius geodezininkas.

1990–2015 M. PASIEKIMAI

Darbai: buvo 15 mokslinių projektų vadovu. 2006–2011 m. Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Miškų institute vadovavo EC FP6 tarptautinei mokslo programai „TREEBREEDDEX“, dirbo tarptautinėse mokslo programose „RAP“ ir „CASCADE“, nacionalinėse mokslo programose „Genofondas“, „APLIKOM“ ir kt., nuo 2012 m. vadovauja Lietuvos mokslo tarybos mokslininkų grupių projektui „Paprastojo uosio atsparumo patogeniui *Chalara fraxinea* ekogenetinis sąlygotumas“. Atliko mokslinius tyrimus Kanadoje ir Švedijoje. Paskelbė 19 mokslinių publikacijų tarptautiniuose mokslo žurnaluose referuojamuose „Web of Science“ duomenų bazėje, 29 mokslinius straipsnius kituose mokslo žurnaluose, skyrių tarptautinėje monografijoje, išleido 40 knygų, mokymo priemonių ir rekomendacijų, paskelbė 11 straipsnių konferencijų pranešimų rinkiniuose, 34 mokslo populiarinamuosius straipsnius ir kt. Yra Aleksandro Stulginskio universiteto ir Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Miškų instituto doktorantūros komiteto narys, 15 Lietuvos ir užsienio doktorantų disertacijų gynimo komisijų narys,

5 doktorantų vadovas, Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro ir Miškų instituto tarybų narys, ES FP7 „BIODIVERSA“, „EUREKA Eurostar“ ir „COST“ mokslo programų ir Lietuvos mokslo tarybos paraiškų ekspertas, tarptautinių mokslo žurnalo „Silvae Genetica“, „Annals of Forest Science“, „Scandinavian Journal of Forest Research“, „Baltic Forestry“ ir kt., Lietuvos mokslo žurnalo „Miškininkystė“ ir kt. straipsnių recenzentas.

Apdovanojimai: 2009 m. už darbų ciklą „Miško sėklinės bazės, selekcijos ir genetinių išteklių išsaugojimo sistemos sukūrimas tvariai ir intensyviai miškininkystei plėtoti Lietuvoje“ įteikta Lietuvos mokslo premija (su bendraautoriais).

Karjera: iki 1996 m. – Lietuvos miškų tyrimo instituto mokslinis bendradarbis, 1995–1997 m. – Lietuvos miškų instituto mokslinis sekretorius, nuo 1996 m. – Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Miškų instituto vyresnysis mokslo darbuotojas, 1997–1999 m. – Lietuvos miškų instituto direktoriaus pavaduotojas informaciniam darbui, 2001 m. – Švedijos žemės ūkio mokslų universiteto kvietinis mokslininkas, 2003–2004 m. – Kanados miško produktų tyrimo instituto „Forintek Canada Corp.“ kvietinis mokslininkas, 2005–2009 m. – Lietuvos žemės ūkio universiteto Miškų fakulteto lektorius, 2009–2010 m. – Lietuvos žemės ūkio universiteto Miškų fakulteto docentas, nuo 2010 m. – Aleksandro Stulginskio universiteto Miškų ir ekologijos fakulteto profesorius, nuo 2013 m. – tarptautinio mokslo žurnalo „Baltic Forestry“, turinčio citavimo rodiklį „Web of Science“ duomenų bazėje, vyriausiasis redaktorius.

Kokius savo pasiekimus Jūs laikote svarbiausiais?

Labiausiai didžiuojusi tarptautiniuose mokslo žurnaluose publikuotais moksliniais straipsniais, selekcionuota pagrindinių miško medžių rūšių medžiaga, kuri Lietuvoje plačiai naudojama miško selekcinėje sėklininkystėje ir miškams veisti, daugelio medžių rūšių kilmų (sėklinių) rajonavimu, kurio pagrindu Lietuvoje plėtojama selekcinė sėklininkystė, dokumentuojami sodmenys ir veisiami visi miškai, ir sukurta Lietuvos miško genetinių išteklių kompiuterine duomenų baze, kuri naudojama Lietuvos miško sėklinės bazės squadui sudaryti, Lietuvos genetinių išteklių, sėklų ir sodmenų apskaitai, dokumentavimui ir kontrolei, taip pat galimybe ir pasirengimu dėti Miško ekologinę-evoliucinę genetiką Aleksandro Stulginskio universiteto magistrantams. Labiausiai esu dėkingas savo vyresniesiems kolegoms prof. G. Erikssonui iš Švedijos žemės ūkio mokslų universiteto, dr. V. Ramanauskui, dr. I. Andriuškevičienei, dr. R. Murkaitei ir prof. V. Rančeliui, kurie visuomet buvo mano bendraminčiais, sektinu asmeniniu pavyzdžiu, mokytojais ir supratingais bendražygiais.

Kokie nepriklausomos Lietuvos pasiekimai, Jūsų nuomone, yra svarbiausi?

Mano lūkesčius viršijo Lietuvos mokslininkų sugebėjimas prasimušti į pasaulio mokslo sferą, vykdyti tarptautinio lygmens tyrimus

ir skelbti mokslines publikacijas aukšto lygio tarptautiniuose mokslo žurnaluose, nežiūrint į nuolatinę finansavimo stoką, valdžios ir valstybės abejingumą mokslininkams ir mokslui.

KITI SVARBŪS BIOGRAFIJOS FAKTAI

Išsilavinimas: 1969–1974 m. mokėsi Šiaulių 10-ojoje vidurinėje mokykloje, 1974–1979 m. studijavo Lietuvos žemės ūkio universitete, 1987–1992 m. – Lietuvos miškų institute (doktorantūros studijos), 1993 m. įgijo biomedicinos mokslų daktaro laipsnį, 2009 m. Lietuvos žemės ūkio universitete atliko habilitacijos procedūrą.

Narystė organizacijose: yra Baltijos šalių selekcininkų tarybos narys, Lietuvos genetikų ir selekcininkų draugijos narys, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Miško genetinių išteklių, sėklininkystės ir miško atkūrimo ekspertų komisijos narys.

Kita informacija: 1979–1986 m. – Dubravos miškų tyrimo stoties Miško selekcijos ir sėklininkystės centro inžinierius.

Laisvalaikis: fotografija, tapyba, buriavimas, slidinėjimas, lengvasis alpinizmas, turizmas, internetas, šiuolaikinė muzika.